

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1923 kl. 1 e. m.

*Sammanstatta bevilnings- och första lagutskottets utlåtande (nr 3)
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag
till lag om straff för olovlig varuinförsel m. m.*

Genom en den 6 april 1923 dagtecknad proposition, nr 226, som av riksdagen hänvisats till lagutskott samt, tilldelad första lagutskottet, av nämnda utskott överlämnats till behandling av sammansatt bevilnings- och första lagutskott, här nedan kallat utskottet, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade, här nedan intagna förslag till

- 1) lag om straff för olovlig varuinförsel; och
- 2) lag angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, tillåter sig utskottet att hänvisa till i propositionen åberopade protokollsutdrag.

Såsom i generaltullstyrelsens av föredragande departementschefen åberopade skrivelse den 30 maj 1922 framhållits, har på grund av gällande restriktiva bestämmelser rörande införsel av rusdrycker och tobaksvaror den olovliga införseln av dylika varor, i främsta rummet rusdrycker, tagit en omfattning, som måste betecknas såsom i hög grad oroande. Smugglingen, som ofta bedrives i stor omfattning och fullt yrkesmässigt, innebär en allvarlig fara för nykterhetstillståndet och hotar att demoralisera stora grupper av vårt folk. För ett verksamt bekämpande av den olovliga införseln kräves, på sätt styrelsen anført, en skärpning av nu gällande bestämmelser rörande straff för dylik verksamhet. Tullstadgans straffbestämmelser äro med hänsyn till penningvärdets fall och framför allt den stora vinst, som kan erhållas genom insmuggling av särskilt rusdrycker, icke tillfyllest. Det torde även vara nödvändigt att utvidga tullpersonalens och polisbetjäningens befogenhet

Utskottet.

2 *Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

att eftersöka och beslagtaga olovligen infört gods. De gällande bestämmelserna på detta område synas medföra vissa hinder för ett effektivt motarbetande av smugglingen. Lika med departementschefen finner utskottet, att för tillgodoseende av berörda önskemål en omarbetning av vissa föreskrifter, som nu hava sin plats i 9 kap. tullstadgan, är av behovet påkallad.

Utskottet delar även departementschefens mening, att de i angivet syfte omarbetade reglerna böra givas i en av Konung och riksdag gemensamt stiftad lag. Bestämmelser om de höga straff, som på detta område föreslås, liksom angående rätten för tullpersonal m. fl. att genom hus- och kroppsrannsåkan i viss mån åsidosätta hemfriden och den personliga friheten, torde hava sin plats i lag, stiftad i enlighet med § 87 regeringsformen. Det ifrågasatta stadgandet rörande rätt för tjänsteman att vittna om vad som förekommit vid av honom verkställd undersökning synes även, såsom departementschefen erinrat, innebära en utvidgning av rättegångsbalkens bestämmelse i ämnet.

På sätt generaltullstyrelsen i sin förberörda skrivelse uppgivit, torde olovlig införsel av spritvaror ofta bedrivas sålunda, att med dylika varor lastade fartyg uppehålla sig i svenskt farvatten, varvid dessas besättningar efter överenskommelse med och under medverkan av i land varande personer vid lägligt tillfälle ilandföra lasten eller del därav. För närvarande inträder tullpersonalens rätt att ingripa mot dylik trafik först då godset föres i land eller försök därtill göres. Att vid sådant förhållande utsikterna att förhindra godsets införande ofta äro små, torde vara uppenbart. En lämplig utväg att motverka denna förm av smuggling synes vara, att, såsom styrelsen föreslagit, förbud stadgas mot att med mindre fartyg införa rusdrycker till svenskt territorialvatten, och att överträdelse av detta förbud behandlas såsom olovlig varuinförsel. En dylik lagstiftning synes kunna underlätta förhindrandet av den kanske farligaste formen av dylik införsel.

Av det anförda torde framgå, att utskottet icke har något att i princip invända mot de framlagda lagförslagen. De föreslagna bestämmelserna synas i stort sett ägnade att läggas till grund för lagstiftning i ämnet. Härvid förbiser utskottet icke, att betänkligheter givetvis kunna resas mot vissa av de ifrågasatta föreskrifterna. Det torde icke kunna förnekas, att genom desamma beläggas med jämförelsevis stränga straff handlingar, som icke i det allmänna medvetandet stämplas såsom särskilt brottsliga och understundom ej heller äro uttryck för en i egentlig mening samhällsfarlig sinnesriktning. Det torde även kunna ifrågasättas, huruvida det är lämpligt att inom en del av specialprocessen

giva detaljerade regler rörande vissa processuella tvångsmedel, vilka inom den allmänna processen ännu sakna legislativ reglering. Med hänsyn till nödvändigheten av att kraftiga åtgärder vidtagas till smugglingens bekämpande och att effektiva medel ställas till de därvid verkande statsorganens förfogande, anser sig utskottet dock böra i huvudsak tillstyrka bifall till ifrågavarande proposition.

Såsom av lagrådets yttrande framgår, kan särskilt mot förslaget till lag angående förbud mot införsel av rusdrycker till svenskt territorialvatten göras vissa erinringar. Förslaget innehåller icke någon bestämmelse av vad som skall förstås med den använda beteckningen svenskt territorialvatten, men tydligt torde vara, att därmed avses vattnet inom den så kallade fyramilsgränsen. Att lagens tillämpande inom angivna vattenområde kan möta betydande svårigheter beror icke minst därpå, att den av vårt land vedertagna gränsen icke är allmänt erkänd av främmande stater. Jämväl av andra skäl synes lagens genomförande mot utländska fartyg, å vilken den i främsta rummet torde hava avseende, kunna erbjuda vanskligheter. Även om de faktiska omständigheterna ofta hindra varje ingripande från svenska myndigheters sida, torde lagen dock understundom kunna giva anledning till internationella förvecklingar. I viss mån har emellertid faran härför minskats därigenom, att åtal för brott enligt lagen gjorts beroende av generaltullstyrelsens tillstånd. Framför allt med hänsyn därtill, att lagen endast är av provisorisk natur, anser sig utskottet emellertid icke böra avstyrka dess antagande.

Beträffande vissa av de föreslagna stadgandena har utskottet ansett sig böra föreslå mindre ändringar. För dessa redogöres här nedan vid de särskilda paragraferna. Utskottet har vid granskning av förslagen funnit anledning till följande erinringar.

Förslaget till lag om straff för olovlig varuinförsel.

1 §.

De föreslagna bötesminima i 1 mom. första punkten trettio kronor och i 6 mom. tjugo kronor finner utskottet väl höga. Det får icke förbises, att de i sagda lagrum givna ansvarsbestämmelserna kunna komma att tillämpas även beträffande jämförelsevis obetydliga förseelser. De föreslagna straffen torde även ofta komma att drabba personer i svag ekonomisk ställning, i följd varav ådömandet av alltför höga böter allenast skulle medföra ökad användning av förvandlingsstraff. Med hänsyn härtill anser sig utskottet böra föreslå, att minsta bötesbeloppet för nu ifrågavarande fall bestämmes till tio kronor.

4 *Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

I 1 mom. stadgas, bland annat, att, därest olovlig införsel sker i större omfattning eller yrkesmässigt, å densamma kan följa högst ett års fängelse, samt att, då införseln avsett spritdrycker, vin eller tobaksvaror och omständigheterna äro synnerligen försvårande, må dömas till straffarbete i högst ett år. Att i nu ifrågavarande hänseende jämställa tobaksvaror med spritdrycker och vin finner utskottet icke av sakliga skäl påkallat. Även om smuggling av tobaksvaror innebär kränkning av ett viktigt statsfinansiellt intresse, bör dock erinras, att detta brott icke medför samma fara för samhället som den otillåtna införseln av rusdrycker. Märkas bör även, att i fråga om straff för återfall enligt 6 § införsel av tobaksvaror icke likställes med införsel av spritdrycker eller vin. Det vill synas utskottet, som om den allmänna straffatituden för kvalificerat brott enligt 1 mom. skulle erbjuda tillräckligt utrymme för utmätande av straff även för olovlig införsel av tobaksvaror. Med hänsyn härtill har utskottet föreslagit en ändring av 1 mom.

Enligt 8 mom. skall den därstädes stadgade påföljden, godsets förverkande, icke inträda, bland annat, då i följd av gärningsmannens minderårighet eller av annan särskild anledning straffrihet äger rum eller straffet förfaller. Detta stadgande finner utskottet mindre lämpligt. Även om det kan anses i princip riktigt, att en påföljd med huvudsaklig karaktär av straff icke skall inträda, då förutsättningarna för straffs ådömande icke äro för handen, bör dock beaktas, att i andra paragrafer av den föreslagna lagen denna grundsats icke fasthållles. Det kan även i vissa fall leda till mindre tillfredsställande resultat, att, då straffet förfaller exempelvis på grund av den brottsliges död, det olovligen införda godset icke skall vara förverkat. Bestämmelsen, att förverkandepåföljden icke inträder, då gärningsmannen på grund av minderårighet är strafflös, synes kunna innebära viss frestelse att söka bedriva smuggling med tillhjälp av minderåriga. På grund av det anförda anser sig utskottet böra föreslå, att punkt b) i 8 mom. uteslutes.

På grund av stadgande i 9 mom. b) kräves, för att farkost under i nämnda punkt angivna förutsättningar skall vara förverkad, att densamma har mindre nettodräktighet än tjugu ton eller är odäckad. Den sålunda bestämda gränsen finner utskottet mindre väl avvägd. Det måste betecknas såsom otillfredsställande, att en liten farkost, som måhända tillfälligtvis användes vid olovlig varuinförsel, kan dömas förverkad, under det att ett större fartyg, som uteslutande begagnas och kanske särskilt utrustats för smuggling, icke är underkastat dylik påföljd. Den organiserade, i stor omfattning bedrivna smugglingen lär

ofta ske med tillhjälp av större fartyg än i momentet avses. Merendels torde i dylik trafik använda större fartyg kunna dömas förbrutna på grund av bestämmelserna i lagen angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten, men det lär icke råda någon tvekan därom, att den föreslagna lagstiftningen skulle väsentligt vinna i effektivitet, därest den i förevarande moment stadgade storleksbegränsningen modifierades. Utskottet har ansett lämpligt, att gränsen sättes vid en nettodräktighet av etthundratjugo ton. Bestämmelsen »eller odäckad» synes därvid kunna bortfalla.

Det torde ej sällan förekomma, att forslingsredskap, särskilt automobiler, som användas vid olovlig varuinförsel, av gärningsmannen förhyrts eller inköpts genom avbetalningsköp. Förslag har också framkommit om sådan ändring i lagen, att för dylika fall redskapet skulle vara förverkat, även om ägaren icke ägt kännedom om den olovliga införseln eller haft skälig anledning att misstänka densamma. Detta förslag kan utskottet ej biträda. Att en person, som saknat anledning misstänka, att honom tillhörig egendom, som innehafts av annan, skulle komma att begagnas vid förövandet av brott, skulle vara sin egendom förlustig, synes utskottet betänkligt.

3 §.

De i 1 mom. givna bestämmelserna, varigenom graden av fartygs- eller tågbefälhavares ansvar göres beroende av, huruvida annan person varder förvunnen till brottslig gärning, kan utskottet ej tillstyrka. Stadganden av detta innehåll torde, särskilt vad angår fartyg, kunna ofördelaktigt inverka på förhållandet mellan befälhavaren och hans underlydande. Det synes utskottet lämpligare att bibehålla den i gällande tullstadga givna regeln, att befälhavaren, oberoende av om annan kan övertygas om brottet, skall straffas såsom för olovlig varuinförsel, därest han icke kan göra sannolikt, att han ej ägt kännedom om godsets införskaffande i fartyget eller å tåget. Även om generaltullstyrelsens, av departementschefen biträdda mening, att en dylik utsträckt ansvarsskyldighet får anses obillig, för enstaka fall kan äga ett visst berättigande, synas bestämmelser härom dock vara att föredraga framför de i förslaget ifrågasatta. På grund härav har förevarande moment delvis omarbetats.

Med hänsyn därtill, att befälhavare kan komma att fällas till ansvar för bristande tillsyn, även då den förseelse, som lägges honom till last, är synnerligen obetydlig, har utskottet ansett sig böra föreslå, att bötesminimum bestämmes till tio kronor.

Då det måste anses stötande, att befälhavare skall straffas för underlåten tillsyn, jämväl då han sökt efter förmåga förhindra godsets olovliga införande, vill utskottet föreslå, att till 2 mom. fogas ett tillägg av innehåll, att böter icke må ådömas, då befälhavaren i berörda hänseende gjort vad på honom ankommit.

6 §.

De i förevarande paragraf stadgade straffen synas utskottet väl höga. Såsom redan framhållits, skola lagens bestämmelser tillämpas även å jämförelsevis obetydliga brott. Det torde därför vara lämpligt, att jämväl böter ingå i straffskalan. Om dylik ändring vidtages, lär den i första stycket givna bestämmelsen om lägre straff, då synnerligen för mildrande omständigheter äro för handen, kunna utgå.

Återfallsstraff för olovlig införsel av spritdrycker och vin redan då den brottslige en gång förut straffats för enahanda förbrytelse, synes böra inträda allenast, då den olovliga införseln förövats i större omfattning eller yrkesmässigt.

7 §.

I förevarande paragraf angives icke, huruvida den, till vilken olovligen införd vara avyttrats, skall straffas såsom delaktig i den olovliga varuinförseln. Departementschefen har med anledning av inom lagrådet framställda anmärkningar gjort gällande, att, då någon särskild bestämmelse om köparens ställning i detta hänseende icke meddelats, densamma bleve att bedöma enligt allmänna regler, samt att det ej vore uteslutet, att köpare enligt dessa regler i vissa fall kunde komma att drabbas av delaktighetsansvar. Även om denna tolkning kan anses riktig, torde det emellertid vara betänkligt, att lagens ställning i denna för dess tillämpning betydelsefulla fråga icke bestämt uttalas. Det synes vara lämpligt, att i lagen uttryckes vad som i detta avseende skall gälla. Departementschefen har även framhållit önskvärdheten av att i lagen bestämt angives, om och i vad mån delaktighet skall straffas. Skäl kunna givetvis anföras för den uppfattningen, att köpare icke under några förhållanden skall vara förfallen till ansvar såsom delaktig. Denna mening kan utskottet emellertid icke dela. Lika med departementschefen finner utskottet riktigast, att delaktighetsansvar i vissa fall kan komma att träffa även den, till vilken vara förbyttrats. Med anledning därav har utskottet ansett sig böra föreslå, att till förevarande paragraf fogas ett tillägg av innehåll, att den, som köpt olovligen införd

vara, icke allenast på denna grund skall kunna enligt paragrafens bestämmelser straffas som delaktig i den olovliga införseln.

13 §.

Därest, såsom i förslaget ifrågasatts, tjänsteman skulle äga rätt att företaga husrannsakan mellan klockan sju eftermiddagen och klockan sex förmiddagen, allenast då *trängande* skäl därtill föranleda, torde ett verksamt efterspanande av smuggelgoods ofta försvåras. Det synes lämpligare, att rätten att nattetid verkställa husundersökning inträder, så snart *särskilda* skäl äro för handen.

Då den i förevarande paragraf omhandlade husrannsakan allenast har till uppgift eftersökande av egendom, som kan antagas vara på grund av olovlig införsel förverkad, och icke avser anskaffande av annan bevisning rörande dylikt brott, torde, såsom inom lagrådet påpekats, bestämmelser till skydd för enskilda handlingar o. d. icke erfordras.

19 §.

Enligt förevarande paragraf äger beslagare rätt till del av utdömda böter och förverkad egendoms värde. På av departementschefen anförda skäl har för denna rätt stadgats viss maximigräns. Starka principiella betänkligheter kunna givetvis anföras mot att överhuvud tillerkänna tjänstemän ersättning i dylik form för fullgörandet av tjänsteplikter. Liknande bestämmelser finnas emellertid, som bekant, inom åtskilliga andra områden. På grund härav och med hänsyn till såväl de omständigheter, varunder arbetet för uppdagandet av brott av ifrågavarande art måste bedrivas, som vikten av att den nya lagstiftningen med kraft tillämpas, har utskottet icke ansett sig böra i denna del föreslå någon ändring i Kungl. Maj:ts förslag.

Slutbestämmelserna.

På grund av den tid, som åtgått för lagärendets behandling, kan lagen icke träda i kraft vid den föreslagna tidpunkten, den 1 juni innevarande år. Givetvis är det, såsom departementschefen framhållit, önskvärt, att den ifrågavarande lagstiftningen träder i tillämpning snarast möjligt. Det måste emellertid anses tillbörligt, att densamma icke träder i kraft, innan allmänheten under viss tid beretts möjlighet att erhålla kunskap om de nya bestämmelserna. Utskottet har ansett, att dessa synpunkter skulle i erforderlig grad tillgodoses, därest tiden för ikraftträdandet bestämmes till den 1 augusti 1923.

Förslaget till lag angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

1 §.

På sätt inom lagrådet anmärkts, måste det anses otillfredsställande, att i lagen icke fastställes, vad som förstås med beteckningen svenskt territorialvatten. Utskottet vill för närvarande icke föreslå någon ändring i denna del men anser sig böra framhålla önskvärdheten av att den gräns, som i förevarande avseende är av betydelse, snarast möjligt måtte bliva i lag bestämd.

2 §.

Enligt generaltullstyrelsens förslag skulle för forslingen använt fartyg vara förverkat, därest dess dräktighet icke översteg fyrtio ton. Departementschefen har ansett, att tontalet skäligen bör bestämmas till sextio. Av skäl, som ovan anförts under 1 § i lagen om straff för olovlig varuinförsel, finner utskottet emellertid även denna siffra för låg. Det torde vara lämpligt, att gränsen drages vid en nettodräktighet av etthundratjugo ton. Även här synes begränsningen »eller odäckt» kunna utgå.

3 §.

Det i förevarande paragraf givna stadgandet, att tulltjänsteman icke må för verkställande av erforderlig visitation kräva öppnande av luckorna till farkostens lastrum, därest fara därigenom kan uppstå för farkostens säkerhet, finner utskottet mindre lämpligt. Bestämmelsen torde kunna giva anledning till svårlösta konflikter och anvisar i olovliga ärenden stadda befälhavare en bekväm utväg att vägra tulltjänstemän tillträde till fartygets lastrum. Någon risk synes icke vara förenad med att föreskriften, såsom en ledamot av lagrådet förordat, borttages. I regel torde för övrigt de faktiska förhållandena i de fall, då fara skulle kunna uppstå genom lastrumsluckornas öppnande, omöjliggöra såväl visitation som försök att öppna luckorna. Stadganden rörande tulltjänstemans skyldighet att vid undersöknings verkställande i erforderlig grad taga hänsyn till fartygets säkerhet, torde böra givas i vederbörliga instruktioner.

Slutbestämmelserna.

Det synes lämpligt, att tiden för lagens ikraftträdande bestämmes till den 1 augusti 1923. Den tid, som förflyter mellan lagens utfärdande och nyssnämnda dag, torde vara tillräcklig, för att erforderlig kännedom om det stadgade förbudet skall hinna spridas till de främmande makter, vilkas undersåtar kunna tänkas komma att beröras därav.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen, med förklarande, att Kungl. Maj:ts ifrågakvarande förslag icke kunnat av riksdagen i oförändrat skick godkännas, måtte för sin del antaga följande

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

Förslag

till

lag om straff för olovlig varuinförsel.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. Var, som utan behörig tullangivning till riket inför tullpliktig vara, skall för olovlig varuinförsel böta från och med två till och med sex gånger beloppet av den avgift, som för varan bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst *trettio* kronor. Sker den olovliga införseln i större omfattning eller yrkesmässigt, vare straffet böter från och med fyra till och med tio gånger beloppet av

Bihang till riksdagens protokoll 1923. 7 saml. 2 avd. 5 häft. (Nr 5.) 2

1 §.

1 mom. Var, som utan behörig tullangivning till riket inför tullpliktig vara, skall för olovlig varuinförsel böta från och med två till och med sex gånger beloppet av den avgift, som för varan bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst *tio* kronor. Sker den olovliga införseln i större omfattning eller yrkesmässigt, vare straffet böter från och med fyra till och med tio gånger beloppet av

10 *Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

(Kungl. Maj:ts förslag.)

nämnda avgift, dock minst etthundra kronor, eller fängelse i högst ett år; och må, där införseln haft till föremål spritdrycker, *vin eller tobaksvaror* samt omständigheterna äro synnerligen försvårande, till straffarbete i högst ett år dömas.

2 mom. Om vid förövandets av den olovliga varuinförseln gärningsmannen varit beväpnad och det skäligen kan antagas, att vapnet varit avsett att begagnas till våld eller hot mot den, som velat hindra eller vederbörligen anmäla den olovliga varuinförseln, må i fall, som i första punkten av 1 mom. sägs, dömas till fängelse och i fall, som i andra punkten av samma mom. omförmäles, dömas till straffarbete i högst ett år, ändå att sådan straffskärpning ej enligt 1 mom. må äga rum.

3 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats i tjänsten av tjänsteman vid tullverket eller vid lotsverket,

eller har den olovliga varuinförseln förövats av tjänsteman vid postverket eller vid statens järnvägar med avseende å gods, som han i och för sin tjänst haft under händer eller till vilket han av sådan anledning haft tillträde,

dömes till straffarbete i högst två år eller till fängelse.

4 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats å järnväg eller å färja, som kan medföra tåg, av någon därstädes anställd eller vid där anordnad postavdelning tjänstgörande person, vilken till brottets underlättande begagnat sig av denna sin ställning, skall till straff, som i 2 mom. sägs, dömas, där ej gärningen är enligt 3 mom. med strängare straff belagd.

5 mom. Har den olovliga varuinförseln förövats av tjänsteman vid tullverket eller vid lotsverket utom tjänsten, skall brottet anses begånget under synnerligen försvårande omständigheter.

6 mom. Framgår av omständigheterna, att olovlig varuinförsel icke skett i avsikt att undandraga varan stadgad avgift till tullverket, vare straffet böter, minst *tjugo* högst femhundra kronor.

6 mom. Framgår av omständigheterna, att olovlig varuinförsel icke skett i avsikt att undandraga varan stadgad avgift till tullverket, vare straffet böter, minst *tio* högst femhundra kronor.

7 mom. Har tobaksvara olovligen införts av annan än resande, skall till grund för beräkning av böter läggas den tullavgift, som skolat utgå, därest resande infört varan.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

8 mom. Olovligen infört gods vare förverkat; dock skall sådan påföljd icke inträda:

a) då den olovliga varuinförseln straffas efter vad i 6 mom. sägs; samt

b) då i följd av gärningsmannens minderårighet eller av annan särskild anledning straffrihet äger rum eller straffet förfaller.

I fall, som under a) och b) sagts, skola föreskrivna avgifter till tullverket för godset utgöras.

9 mom. Är olovligen infört gods förverkat, vare ock förverkat:

a) emballage eller kärl, vari godset förvaras, ävensom annan förvaringspersedel, i vilken godset påträffats, därest persedeln på grund av sin beskaffenhet är särskilt ägnad att användas i och för olovlig varuinförsel; samt

b) farkost av mindre nettodräktighet än *tjugo ton eller odäckad*, vilken för den olovliga varuinförseln begagnats antingen vid resa, som måste antagas hava ägt rum i väsentligt syfte att företaga olovlig varuinförsel, eller eljest vid transport från större fartyg till land eller från ett till annat upplagsställe vid kust eller i skärgård, ävensom dragare och fordon, som nyttjats för transport av olovligen infört gods, allt dock endast för så vitt forslingsredskapet tillhör godsets ägare eller annan, som finnes hava ägt kännedom om den olovliga varuinförseln eller skälig anledning att misstänka densamma, samt tillika godset anträffats under forslingen.

(Utskottets förslag.)

8 mom. Olovligen infört gods vare förverkat; dock skall sådan påföljd icke inträda, då den olovliga varuinförseln straffas efter vad i 6 mom. sägs, *men skola i dylikt fall* föreskrivna avgifter till tullverket för godset utgöras.

9 mom. Är olovligen infört gods förverkat, vare ock förverkat:

a) emballage eller kärl, vari godset förvaras, ävensom annan förvaringspersedel, i vilken godset påträffats, därest persedeln på grund av sin beskaffenhet är särskilt ägnad att användas i och för olovlig varuinförsel; samt

b) farkost av mindre nettodräktighet än *etthundratjugo ton*, vilken för den olovliga varuinförseln begagnats antingen vid resa, som måste antagas hava ägt rum i väsentligt syfte att företaga olovlig varuinförsel, eller eljest vid transport från större fartyg till land eller från ett till annat upplagsställe vid kust eller i skärgård, ävensom dragare och fordon, som nyttjats för transport av olovligen infört gods, allt dock endast för så vitt forslingsredskapet tillhör godsets ägare eller annan, som finnes hava ägt kännedom om den olovliga varuinförseln eller skälig anledning att misstänka densamma, samt tillika godset anträffats under forslingen.

12 Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

10 mom. Innefattar olovlig varuinförsel tillika förbrytelse i tjänsten, varde den förbrytelse bedömd enligt allmänna strafflagen.

2 §.

Lika med olovlig varuinförsel anses försök därtill.

3 §.

1 mom. Finnes i fartyg eller å tåg tullpliktigt gods så förstucket eller undandolt, att olovlig införsel därav uppenbarligen är tillämnad, och varder icke någon förvunnen till gärningen, straffes fartygest eller tågets befälhavare, ändå att han icke kunnat övertygas om delaktighet i godsets införskaffande i fartyget eller å tåget, såsom för olovlig varuinförsel. Gitter han göra sannolikt, att han ej ägt kännedom om sagda åtgörande, dömes allenast för bristande tillsyn över fartyget eller tåget till böter, svarande mot högst dubbla beloppet av den avgift, som för godset bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst tjugo kronor.

Har sådant försticket eller undandöljande av tullpliktigt gods, som i första stycket sägs, ägt rum, och varder någon förvunnen till gärningen, dömes fartygets eller tågets befälhavare, där ej enligt annan bestämmelse i denna lag strängare påföljd skall ådömas honom, allenast för bristande tillsyn, såsom ovan sagts.

Godset tillika med förvaringspersedel, som i 1 § 9 mom. a) avses, skall i varje fall dömas förverkat.

3 §.

1 mom. Finnes i fartyg eller å tåg tullpliktigt gods så förstucket eller undandolt, att olovlig införsel därav uppenbarligen är tillämnad, straffes fartygets eller tågets befälhavare, ändå att han icke kunnat övertygas om delaktighet i godsets införskaffande i fartyget eller å tåget, såsom för olovlig varuinförsel. Gitter han göra sannolikt, att han ej ägt kännedom om sagda åtgörande, dömes allenast för bristande tillsyn över fartyget eller tåget till böter, svarande mot högst dubbla beloppet av den avgift, som för godset bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst tio kronor.

Godset tillika med förvaringspersedel, som i 1 § 9 mom. a) avses, skall i varje fall dömas förverkat.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

2 mom. Böter för bristande tillsyn enligt 1 mom. må icke ådömas i det fall, att å passagerarfartyg eller tåg gods anträffas förstuckat eller undandolt på plats, vilken är upplåten till medföljande resandes personliga begagnande.

(Utskottets förslag.)

2 mom. Böter för bristande tillsyn enligt 1 mom. må icke ådömas i det fall, att å passagerarfartyg eller tåg gods anträffas förstuckat eller undandolt på plats, vilken är upplåten till medföljande resandes personliga begagnande, eller då befälhavaren gjort vad på honom ankommit för att förhindra godsets olovliga införande.

4 §.

1 mom. Befinnes vid tullbehandling av inkommet gods eller där-
efter, att åtgärd vidtagits i uppenbar avsikt att genom tulltjänstemans vilseledande vid tullbehandlingen helt eller delvis undandraga vara stadgad avgift till tullverket, skall mottagaren eller, där denne är ombud för annan här i riket, vilken äger förfoga över varan, denne senare straffas såsom för olovlig varuinförsel, ändå att det icke styrkts, att han ägt vetskap om den vidtagna åtgärden.

Har person, som i första stycket avses, före tullbehandlingen till namn och beskaffenhet eller värde riktigt angivit eller låtit angiva varan, eller gitter han göra sannolikt, att åtgärden vidtagits utan hans vetskap eller tillskyndan, vare han fri från ansvar.

Innefattar åtgärd, som i första stycket avses, förbrytelse, som i allmänna strafflagen är med straff belagd, dömes till ansvar efter vad i ty fall är stadgat.

Vara, med avseende å vilken åtgärd, som i detta mom. sägs, vidtagits, skall i varje fall, där den icke behörigen angivits före tullbehandlingen, dömas förverkad tillika med förvaringspersedel, som i 1 § 9 mom. a) avses.

2 mom. Har någon vid utförsel ur riket av gods, för vilket ifrågasättes restitution av eller befrielse från avgift för statsverkets räkning till tullverket, i angivningsinläga eller annan handling uppsåtligen lämnat oriktig uppgift, vilken kunnat obehörigen medföra dylik restitution eller befrielse, eller har någon annorledes uppsåtligen sökt obehörigen tillgodogöra sig restitution eller befrielse, som här avses, straffes med böter från och med två till och med sex gånger beloppet av den avgift, som sålunda oriktigt kunnat bliva föremål för restitution eller befrielse,

14 *Sammansatta bevilnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

dock minst trettio kronor, eller, vid synnerligen försvårande omständigheter, med fängelse i högst sex månader.

Har restitution eller befrielse, som i detta mom. avses, erhållits, skall straff ådömas enligt allmänna strafflagen.

Vara, med avseende å vilken åtgärd, som i detta mom. avses, vidtagits, skall dömas förverkad tillika med förvaringspersedel, som i 1 § 9 mom. a) sägs.

5 §.

1 mom. Såsom olovlig varuinförsel skall anses:

a) därest bland resandes effekter tullpliktigt gods förstuckits eller undangömts i uppenbart syfte att därigenom undandraga det tullpersonalens uppmärksamhet;

b) om inrikes förpassning underkastat men oförpassat gods, vilket icke visas vara inom riket alstrat eller tillverkat eller där förtullat, så förstuckits, att det ej kan upptäckas annorledes än genom visitation, eller om sådant gods föres från fartyg i annan ordning än i gällande tullstadga föreskrives i fråga om vederbörligen förpassat gods; samt

c) då oförtullat utländskt gods, som varit föremål för tullangivning, bortsmyges eller förbytes inom svenskt territorium; skolande, därest den, som beträdes med sådant brott, begagnat sig av tullupplagsrätt för godset, brottet anses vara begånget under försvårande omständigheter.

2 mom. Kan beskaffenheten av gods, varom i 1 mom. b) eller c) sägs, icke utrönas eller är godset tullfritt, skola, där bötesstraff ifrågakommer, böterna bestämmas till belopp från och med tjugo till och med femtusen kronor.

6 §.

Förövar den, som två eller flera gånger straffats för olovlig varuinförsel av annat slag, än som avses i 1 § 6 mom., ånyo enahanda brott av beskaffenhet att icke vara hänförligt under sagda mom., dömes till fängelse eller till straffarbete i högst två år. *Äro omständigheterna synnerligen mildrande, må dömas till böter efter de för varje särskilt fall i 1 och 5 §§ stadgade grunder.*

6 §.

Förövar den, som två eller flera gånger straffats för olovlig varuinförsel av annat slag, än som avses i 1 § 6 mom., ånyo enahanda brott av beskaffenhet att icke vara hänförligt under sagda mom., dömes till böter efter de för varje särskilt fall i 1 och 5 §§ stadgade grunder, till fängelse eller till straffarbete i högst två år.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

I fråga om olovlig införsel av spritdrycker eller vin skall ansvar, som i föregående stycke sägs, ådömas redan då den brottslige en gång förut straffats för enahanda förbrytelse.

Beträffande gods, förvaringspersedel och forslingsredskap vare lag, som i 1 § 8 och 9 mom. sägs.

7 §.

Den, som uppsåtligen förleder annan till olovlig varuinförsel eller vid utförande av sådant brott med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han provas hava till brottet bidragit. Om någon utan att hava sådan del i brottet, som nu sagts, sedan brottet timat, med vetskap därom varit gärningsmannen behjälplig att godset dölja, förbyta eller föryttra, straffes efter som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Delaktighet i olovlig varuinförsel, som avses i 1 § 6 mom., är ej med ansvar belagd.

(Utskottets förslag.)

Sker olovlig införsel av spritdrycker eller vin *i större omfattning eller yrkesmässigt*, skall ansvar, som i föregående stycke sägs, ådömas redan då den brottslige en gång förut straffats för enahanda förbrytelse.

Beträffande gods, förvaringspersedel och forslingsredskap vare lag, som i 1 § 8 och 9 mom. sägs.

7 §.

Den, som uppsåtligen förleder annan till olovlig varuinförsel eller vid utförande av sådant brott med råd eller dåd uppsåtligen hjälper, så att gärningen därigenom sker, straffes som vore han själv gärningsman. Har någon före brottets utförande eller vid utförandet, dock i mindre mån än nyss är sagt, med råd eller dåd gärningen främjat, straffes efter ty som han provas hava till brottet bidragit. Om någon utan att hava sådan del i brottet, som nu sagts, sedan brottet timat, med vetskap därom varit gärningsmannen behjälplig att godset dölja, förbyta eller föryttra, straffes efter som brottet var till, dock mindre än om han själv varit gärningsman.

Den, till vilken olovligen infört gods avyttrats, vare ej på den grund förfallen till ansvar för delaktighet i gärningen enligt vad i första stycket sägs.

Delaktighet i olovlig varuinförsel, som avses i 1 § 6 mom., är ej med ansvar belagd.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

8 §.

Förskingrar någon egendom, som enligt denna lag skolat dömas förverkad, gælde dees värde.

9 §.

Tulltjänsteman, polisman eller lotstjänsteman, som anträffar egendom, vilken skäligen kan antagas enligt denna lag vara förverkad, skall taga egendomen i beslag; och åligger det beslagaren, där han icke själv äger anställa åtal, att ofördröjligen anmäla förhållandet hos vederbörande åklagare, vilken har att pröva, huruvida beslaget skall äga bestånd. Har ej för den brottsliga gärning, som föranlett beslaget, åtal väckts eller framställning, som i 17 § sägs, blivit gjord inom en månad från beslagets verkställande, gånge beslaget åter. Innan domstol haft tillfälle att pröva beslag, må den, som drabbats av åtgärden, kunna hos generaltullstyrelsen påkalla beslagets hävande.

10 §.

1 mom. Egendom, som, på sätt i 9 § sägs, tagits i beslag, skall av vederbörande tjänsteman genast avlämnas till den tullförvaltning, dit den bekvämligast kan föras; och åligger det tullförvaltningen såväl att mottaga sådan egendom i sin vård som ock att, i fall då åtal skall anhängiggöras vid domstol å annan ort, till därvarande tullförvaltnings vård översända samma egendom, såvitt ej särskilda omständigheter göra en sådan försändning obehövligen eller olämplig.

Tullförvaltning, som mottagit beslagtagen egendom, skall, där så äskas, ej allenast meddela bevis över mottagandet utan även, där så lämpligen kan ske, låta egendomen förseglas av ägaren och den, som avlämnat densamma.

2 mom. Finnes ej i stad, där egendom jämlikt 1 mom. avlämnas, konfiskationsmagasin eller tullpackhus, åligge magistraten att på tullförvaltningens rekvisition anskaffa tjänligt förvaringsrum.

3 mom. Har åklagare förklarat, att verkställt beslag skall återgå, må egendomen, om beslagare det önskar och tullförvaltningen finner skäl därtill, kvarbliva i tullförvaltningens vård högst sex dagar från dagen för åklagarens beslut, för så vitt ej generaltullstyrelsen beslutar, att varan skall längre tid kvarbliva hos tullförvaltningen. I intet fall må dock gods kvarhållas hos tullförvaltningen efter utgången av den i 9 § avsedda tid.

11 §.

Tulltjänsteman äger, där honom anbefalld tjänstgöring därtill föranleder, med iakttagande av vad i denna lag föreskrives, anställa undersökning angående brott, som i denna lag avses.

Enahanda undersökningsrätt tillkommer jämväl polisman och lots-tjänsteman, i den mån deras tjänsteåligganden kunna giva anledning därtill; dock må å fartyg, liggande i hamn, där tullförvaltning finnes, dylik undersökning icke företagas av annan än tulltjänsteman.

12 §.

1 mom. För eftersökande av egendom, som kan antagas enligt denna lag vara förverkad, må husrannsakan inom lägenhet, som enligt sin bestämmelse är tillgänglig för envar, så ock inom lägenhet, som plägar tjäna till härberge eller tillhåll för lösdrivare eller personer, vilka äro straffade eller misstänkta för brott, ävensom uti magasin, upplagsbodar och uthus, företagas av landsfogde, landsfiskal eller stadsfiskal så ock, där dem anbefalld tjänstgöring därtill föranleder, av annan polisman eller av tulltjänsteman.

2 mom. Är någon på sannolika skäl misstänkt för brott, varå straffarbete eller fängelse enligt denna lag kan följa, må husrannsakan företagas hos honom för eftersökande av egendom, som kan antagas vara genom brottet förverkad. För samma ändamål må husrannsakan i anledning av brott, varå enligt denna lag kan följa straffarbete, ägarum hos annan än den misstänkte, därest sannolika skäl äro, att genom brottet förverkad egendom skall där anträffas.

Konungens befallningshavande, landsfogde, lands- och stadsfiskal, tulldirektör, tullförvaltare och tullverkets vederbörande åklagare äga förordna om husrannsakan, som i detta mom. avses; och må sådan verkställas, förutom av tjänsteman, som nu nämnts, av tulltjänsteman i lägst överuppsyningsmans ställning eller av polisman i befälsställning, som av Konungens befallningshavande därtill särskilt förordnats. Utan förordnande, varom nyss sagts, må husrannsakan, när fara är i dröjsmål, företagas av tulltjänsteman i lägst överuppsyningsmans ställning eller, där egendom, som kan antagas förverkad, på färsk gärning följts eller spårats till lägenheten, jämväl av annan tulltjänsteman eller av polisman, ändå att denne icke är i befälsställning.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

13 §.

1 mom. Vid husrannusakan skola såvitt möjligt såsom vittnen närvara två av förrättningsmannen därtill anmodade ojäviga personer. Den, hos vilken husrannusakan sker, äge jämväl tillkalla vittnen, likväl utan att undersökningen därigenom må uppehållas. Har varken han eller av honom tillkallade vittnen närvarit, skall underrättelse meddelas honom om den vidtagna åtgärden.

Öppnas ej stängd lägenhet, må erforderligt våld användas. Är ej vare sig den misstänkte eller lägenhetens innehavare eller någon av dennes husfolk tillstädes, må sådant ej ske utan i vittnens närvaro. Öppnad lägenhet skall efter verkställd förrättning på lämpligt sätt åter tillslutas.

Vid husrannusakan må olägenhet eller skada ej förorsakas utöver vad som är oundgängligen nödvändigt.

Husrannusakan må ej, utan att *trängande* skäl därtill föranleda, företagas mellan klockan sju eftermiddagen och klockan sex förmiddagen.

Över vad vid husrannusakan förekommit skall protokoll föras av förrättningsmannen.

2 mom. Angående husrannusakan, som jämlikt 12 § 2 mom. i stad företages av tulltjänsteman, skall underrättelse lämnas vederbörande polismyndighet före förrättningsens början, såframt det medhinner, men eljest så snart ske kan.

(Utskottets förslag.)

13 §.

1 mom. Vid husrannusakan skola såvitt möjligt såsom vittnen närvara två av förrättningsmannen därtill anmodade ojäviga personer. Den, hos vilken husrannusakan sker, äge jämväl tillkalla vittnen, likväl utan att undersökningen därigenom må uppehållas. Har varken han eller av honom tillkallade vittnen närvarit, skall underrättelse meddelas honom om den vidtagna åtgärden.

Öppnas ej stängd lägenhet, må erforderligt våld användas. Är ej vare sig den misstänkte eller lägenhetens innehavare eller någon av dennes husfolk tillstädes, må sådant ej ske utan i vittnens närvaro. Öppnad lägenhet skall efter verkställd förrättning på lämpligt sätt åter tillslutas.

Vid husrannusakan må olägenhet eller skada ej förorsakas utöver vad som är oundgängligen nödvändigt.

Husrannusakan må ej, utan att *särskilda* skäl därtill föranleda, företagas mellan klockan sju eftermiddagen och klockan sex förmiddagen.

Över vad vid husrannusakan förekommit skall protokoll föras av förrättningsmannen.

14 §.

1 mom. Undersökning å person efter olovligen infört gods må företagas allenast då mot någon, som från utlandet ankommer till ort,

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

där tullförvaltning finnes, eller som anträffas vid gräns- eller kustort, föreligger på sannolika skäl grundad misstanke, att han har på sig förstucket gods; dock må, där vederbörande chef för tull-, kust- eller gränsbevakning finner skärpning av tullkontrollen å persontrafiken från utlandet med viss lägenhet eller för viss tidrymd å någon plats oundgängligen nödvändig, dylik undersökning efter bevakningschefens bestämmande verkställas å envar med lägenheten eller under tidrymden från utlandet till platsen ankommande person. Sådant förordnande skall ofördröjligen underställas generaltullstyrelsens prövning men gånge likväl genast i verkställighet.

2 mom. Den i 1 mom. omförmälda undersökning skall, där den är av mera väsentlig omfattning, verkställas inomhus, samt, om undersökningsman eller den misstänkte det äskar och det utan större omgång kan ske, i vittnens närvaro. Är den misstänkte kvinna, må undersökningen ej verkställas utan genom tillkallad person av samma kön samt i avskilt rum; och skall såsom vittne, om sådant ifrågakommer, anlitas kvinna.

15 §.

Åtal för brott, som avses i denna lag, ankommer på tullverkets vederbörande åklagare, beslagare obetaget att, därest åklagaren vägrar åtala, underställa frågan generaltullstyrelsens prövning.

16 §.

1 mom. Mål angående brott, som i denna lag avses, skall, även i det fall att straff skall bestämmas enligt allmänna strafflagen, anhängiggöras vid tullmålsdomstolen för den plats, där brottet skett eller blivit upptäckt. Där brottet skett eller upptäckts å inkommande fartyg, skall målet anhängiggöras vid tullmålsdomstolen för den plats, dit den brottslige med fartyget först ankommer eller där han eljest träffas.

2 mom. Tullmålsdomstol är för stad, där såväl rådhusrätt som tullkammare eller på avdelningar fördelad tullförvaltning finnes, stadens rådhusrätt och för annan ort rådhusrätten i närmaste stad, där tullkammare eller tullförvaltning, som nyss nämnts, finnes, eller gränstullrätt, om sådan är närmare.

17 §.

Då egendom tagits i beslag, utan att ägare eller forslare er-tappats eller kunnat med stämning anträffas, skall vederbörande domstol

20 *Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

på framställning av åklagaren låta genom dennes försorg i allmänna tidningarna införa kungörelse angående beslaget, med föreläggande för vederbörande att inom sextio dagar från kungörandet anmäla sig hos domstolen, vid äventyr att frågan om egendomens förverkande avgöres utan hinder av hans uteblivande.

Har ägare eller forslare av beslagtagen egendom, ehuru lagligen stämd, ej inställt sig vid rätten, må utan hinder härav frågan om egendomens förverkande av domstolen avgöras.

18 §.

Tjänsteman, som enligt 11 § äger anställa undersökning om brott, som i denna lag avses, må själv edligen vittna om det, honom vid sådan undersökning händer, så ock om det han därvid utträttat, där ej andra vittnen finnas.

19 §.

Av böter, som ådömas enligt denna lag, så ock av behållna försäljningssumman för förverkad egendom eller av belopp, som jämlikt 8 § utgivits i stället för sådan egendom, skola, där ej nedan annorlunda stadgas, två tredjedelar eller, där egendom dömes förverkad under omständigheter, som avses i 17 § första stycket, hälften tillfalla beslagaren och återstoden kronan. Ej må dock beslagare utfå mer än femhundra kronor av böternas belopp och femhundra kronor av den förverkade egendomens värde; skolande vad därutöver å beslagare belöper ställas till generaltullstyrelsens förfogande att användas till uppmuntran av tulltjänstemän och polismän, som ådagalagt synnerligt nit vid beivrande av olovlig varuinförsel, eller till särskilda åtgärder för motverkande av sådan införsel.

Tjänsteman, som med stöd av 18 § avlagt vittnesmål, må icke åtnjuta andel i böter eller värdet av förverkad egendom. Den, som ådömes straff för det han förbrutit sig vid hus- eller kroppsrannsakan, vare tillika underkastad förlust av andel i böter och värdet av förverkad egendom. Andelar, som nu sagts, tillfalla kronan.

20 §.

Saknas tillgång till fulla gäldandet av böter, som ådömas enligt denna lag, skola de förvandlas enligt allmänna strafflagen.

21 §.

1 mom. Egendom, som genom laga kraft ägande utslag förklarats förverkad, skall, där ej föreskrift i särskild författning till annat förän-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

leder, av vederbörande tullförvaltning försäljas å offentlig auktion. Förvaringspersedel må likväl försäljas allenast för så vitt den gjorts otjänlig att användas såsom redskap för olovlig varuinförsel; skolande, där detta icke lämpligen kan ske, med persedeln förfaras på sätt generaltullstyrelsen bestämmer.

2 mom. Forslingsredskap, som tages i beslag, må försäljas utan annat uppskov, än som erfordras för auktionens behöriga kungörande.

I fall, då beslagtagen annan egendom ådagalägges vara underkastad förskämning eller snar förstörelse eller annan nedgång i värde, såframt avyttringen därav fördröjes, äge på anmälan därom den domstol, å vilkens handläggning målet beror, att utan avbidan på ägares inställelse meddela beslut om egendomens avyttring.

Köpeskillning, som influtit vid avyttring enligt detta mom., skall, intill dess utslag fallit och vunnit laga kraft, nedsättas i tullkassan.

Denna lag träder i kraft den *1 juni* 1923, då §§ 129—147 ävensom, såvitt de avse brott, varom i denna lag är fråga, §§ 168—174 i tullstadgan den 1 juli 1904 (nr 35) skola upphöra att gälla.

Denna lag träder i kraft den *1 augusti* 1923, då §§ 129—147 ävensom, såvitt de avse brott, varom i denna lag är fråga, §§ 168—174 i tullstadgan den 1 juli 1904 (nr 35) skola upphöra att gälla.

Förslag

tili

lag angående förbud i vissa fall mot införsel av spritdrycker och vin till svenskt territorialvatten.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

1 mom. Spritdrycker och vin må icke med farkost av mindre netto-dräktighet än etthundratjugo ton införas från internationellt eller utländskt område till svenskt territorialvatten.

2 mom. Vad sålunda stadgats skall icke utgöra hinder för införsel till svenskt territorialvatten av spritdrycker och vin:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

a) då dryckerna äro att hänföra till skeppsproviant för den farkost, med vilken de forslas eller tillhöra med farkosten följande resande eller ombord å densamma anställda personer, i den mån dryckerna provas icke överstiga behovet under resan eller dryckerna eljest enligt gällande stadgande må av resanden för eget bruk till riket införas;

b) då den farkost, med vilken dryckerna forslas, av trängande nöd tvingas att inkomma till svenskt territorialvatten; samt

c) vid genomfart genom Öresund mellan Falsterbo rev och Kullens fyr från internationellt eller utländskt område till annat sådant område.

3 mom. Från det i denna paragraf stadgade förbud äger general-tullstyrelsen för särskilt fall medgiva undantag.

2 §.

1 mom. Bryter någon mot det i 1 § stadgade förbud, vare det ansett såsom olovlig varuinförsel enligt lagen om straff för olovlig varuinförsel.

Framgår uppenbarligen av omständigheterna, att avsikten icke varit att olovligen till riket införa dryckerna, må dock ej till högre straff än femhundra kronors böter dömas. Ej heller må i sådant fall påföljd av förverkande äga rum.

2 mom. Skola spritdrycker eller vin dömas förverkade på grund av vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel eller i 1 mom. här ovan stadgas, skall, ändå att de i 1 § 9 mom. nämnda lag angivna förutsättningar icke äro förhanden, farkost, som begagnats vid införseln av dryckerna, dömas förverkad under förutsättning:

att farkosten är av mindre nettodräktighet än *sextio* ton eller *odäckad*;

att mängden olovligen införda drycker minst uppgår till, beträffande farkost, för vilken avgiftsplikt kan förefinnas, tio liter för varje ton av farkostens avgiftspliktiga dräktighet eller, beträffande annan far-

2 mom. Skola spritdrycker eller vin dömas förverkade på grund av vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel eller i 1 mom. här ovan stadgas, skall, ändå att de i 1 § 9 mom. nämnda lag angivna förutsättningar icke äro förhanden, farkost, som begagnats vid införseln av dryckerna, dömas förverkad under förutsättning:

att farkosten är av mindre nettodräktighet än *ett-hundratjugo* ton;

att mängden olovligen införda drycker minst uppgår till, beträffande farkost, för vilken avgiftsplikt kan förefinnas, tio liter för varje ton av farkostens avgiftspliktiga dräktighet eller, beträffande annan far-

(Kungl. Maj:ts förslag.)

kost, en tjugonedel av vikten utav hela den å farkosten befintliga lasten, dock ej mindre än fem liter;

att farkostens ägare ej kan göra sannolikt, att han icke ägt kännedom om eller skäl att misstänka den olovliga införseln; samt

att dryckerna anträffats under forslingen.

3 mom. Vad i lagen om straff för olovlig varuinförsel stadgas i fråga om egendom, som dömes förverkad, skall jämväl äga tillämpning beträffande farkost, som i 2 mom. avses.

3 §.

För att övervaka efterlevnaden av denna lag äger tulltjänsteman, som avses i 11 § av lagen om straff för olovlig varuinförsel, att, utan hinder av föreskrifterna i gällande tullstadga, å farkost av i 1 § här ovan omförmäld dräktighet, vilken befinner sig å område, där enligt vad ovan sagts införsel av spritdrycker och vin med sådan farkost ej må äga rum, företaga den visitation, som oundgängligen erfordras för att utröna, huruvida mot förbudet dylika drycker medföras; dock må luckor till farkostens lastrum ej öppnas, därest fara härigenom kan uppstå för farkostens säkerhet.

4 §.

Åtal för förbrytelse, som i denna lag avses, må ej äga rum, med mindre generaltullstyrelsen giver lov därtill.

(Utskottets förslag.)

kost, en tjugonedel av vikten utav hela den å farkosten befintliga lasten, dock ej mindre än fem liter;

att farkostens ägare ej kan göra sannolikt, att han icke ägt kännedom om eller skäl att misstänka den olovliga införseln; samt

att dryckerna anträffats under forslingen.

3 §.

För att övervaka efterlevnaden av denna lag äger tulltjänsteman, som avses i 11 § av lagen om straff för olovlig varuinförsel, att, utan hinder av föreskrifterna i gällande tullstadga, å farkost av i 1 § här ovan omförmäld dräktighet, vilken befinner sig å område, där enligt vad ovan sagts införsel av spritdrycker och vin med sådan farkost ej må äga rum, företaga den visitation, som oundgängligen erfordras för att utröna, huruvida mot förbudet dylika drycker medföras.

24 *Sammansatta bevillnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

(Kungl. Maj:ts förslag.)

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1923 och gäller till och med utgången av år 1925.

Har brott, som i denna lag avses, blivit begånget under tiden för lagens giltighet, skola de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl därefter tillämpas med avseende å brottet.

(Utskottets förslag.)

Denna lag träder i kraft den 1 augusti 1923 och gäller till och med utgången av år 1925.

Har brott, som i denna lag avses, blivit begånget under tiden för lagens giltighet, skola de i lagen meddelade bestämmelserna jämväl därefter tillämpas med avseende å brottet.

Stockholm den 23 maj 1923.

På sammansatta bevillnings- och första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.

Vid detta ärendes behandling hava närvarit:

från första kammaren: herrar *Rune, Björnsson, K. G. Westman, Heyman** och *Klefbeck*; samt

från andra kammaren: herrar *Pettersson* i Södertälje, *Johansson** i Kälkebo, af *Ekenstam, Leo* och *Lövgren* i Nyborg.

---

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservationer:

dels av herrar K. G. Westman och Leo, som ansett, att utskottets utlåtande bort antagas med följande ändringar:

a) *beträffande lagtexten.*

I »Förslag till lag om straff för olovlig varuinförsel» erhåller 3 § (s. 12) följande ändrade lydelse:

3 §.

1 mom. Finnes i fartyg eller å tåg tullpliktigt gods så förstucket eller undandolt, att olovlig införsel därav uppenbarligen är tillämnad, dömes fartygets eller tågets befälhavare, där ej enligt annan bestämmelse i denna lag strängare påföljd skall ådömas honom, för bristande tillsyn över fartyget eller tåget till böter, svarande mot högst dubbla beloppet av den avgift, som för godset bort för statsverkets räkning erläggas till tullverket, dock minst tio kronor.

Föreligger skälig anledning antaga, att fartygets eller tågets befälhavare haft kännedom om åtgörande, som förut sagts, straffes såsom för olovlig varuinförsel.

Godset — — — förverkat.

2 mom. Böter — — — olovlige införande.

b) *beträffande motiveringen.*

I den av utskottet föreslagna motiveringen till 3 § utgår (s. 5) det stycke, som börjar med orden »De i 1 mom. givna» — — — och slutar med orden — — — »delvis omarbetats», och ersättes med ett stycke av följande lydelse:

De i 1 mom. föreslagna bestämmelserna om fartygs- och tåg-befälhavares ansvar giva enligt utskottets mening ur två synpunkter anledning till betänkligheter. Att graden av befälhavarens ansvar göres beroende av, huruvida annan person blir förvunnen till brottslig gärning eller icke, synes icke vara rimligt. Det kan vidare ej anses vara överensstämmande med moderna straffprocessuella grundsatser, att bevisbördan, *Bihang till riksdagens protokoll 1923. 7 saml. 2 avd. 5 häft. (Nr 5.)* 4

26 *Sammanatta bevilnings- och första lagutskottets utlåtande Nr 5.*

på sätt enligt de föreslagna bestämmelserna sker, lägges på den tilltalade i stället för på åklagaren.

Utskottet vill för övrigt erinra om den varning mot att i föreliggande avseende införa alltför stränga bestämmelser, som innehålles i generaltullstyrelsens i propositionen återgivna yttrande. Styrelsen säger sig häri anse, att nu gällande bestämmelser i tullstadgan, enligt vilka befälhavaren, ehuru icke delaktig, straffas såsom för olovlig varuinförsel, vare sig den verkliga gärningsmannen upptäcket eller icke, ej böra bibehållas av det skäl, att den så utsträckt ansvarsskyldighet torde få anses obillig och ägnad att medföra den verkan, att paragrafen icke blir tillämplig i den omfattning, som vederbör.

Enligt utskottets mening ernås en med billighetens krav överensstämmande och på samma gång effektiv reglering av hithörande område på det sätt, att befälhavaren straffas för bristande tillsyn i de fall, då han ej gjort vad på honom ankommit för att förhindra olovligt införande av gods, medan han straffas såsom för olovlig varuinförsel för det fall, att skäligen anledning föreligger att antaga, att han haft kännedom om åtgörande, varigenom godset förstuckits eller undandolts i fartyget eller å tåget. För fullständighetens skull må i detta sammanhang erinras även därom, att vid sidan av dessa bestämmelser givetvis de allmänna delaktighetsregler, som meddelas i 7 §, äro tillämpliga jämväl i fråga om befälhavare. På grund av vad utskottet sålunda anfört, har utskottet omarbetat föreliggande paragrafs 1 mom.;

dels av herr *Björnsson*, som ansett, att utskottet bort föreslå, att lagen om straff för olovlig varuinförsel skall träda i kraft den 1 juli 1923;

dels av herr *Rune*;

dels ock av herr *Lövgren* i Nyborg.